

P. Silvestr M. Braito O. P.

Modlitba sv. růžence
a růžencové bratrstvo

1942

Dominikánská Edice Krystal, Olomouc

MODLITBA SV. RŮŽENCE.

Modlitba opravdu celé obecné Církve. Ruce svatých drží růženec, i Matka Boží zjevuje se sv. Bernardetě s růžencem v ruce. Ohmatané růžence našich matek a babiček jasně mluví o kráse a síle této modlitby. Modlitba růžence je modlitbou nejrozšířenější, protože nejprostší. Ale zároveň je modlitbou i pro nejhlubší duchovní život. Proto se jej modlivali svatí, kteří dosáhli nejvyšších vrcholů duchovního života. Nenř totiž růženec pouze odříkáváním Zdrávasů, nýbrž je modlitbou, která umožňuje i nejprostším lidem modlitbu vnitřní, rozjímavou, až nazíravou.

K vnitřní modlitbě se dává jakýsi návod, aby myšlenky netěkaly, a dávají se určité myšlenky, které by ze začátku pomáhaly mysli. Obojí je v růženci. Metodou jest tu opakování vždy deseti Zdrávasů při každém desátku, aby se aspoň mysl a vždy stejnou dobu zdržela při určitém úseku myšlenek. Tak zvaná tajemství pak dávají zároveň s modlitbou Páně a pozdravením andělským látku k rozjímavé modlitbě. Tak patří podstatně k dobré modlitbě růžencové rozjímání o svatých pravdách, připínaných na tyto modlitby. Jak se modlití růženec? Tak jako se procházíme krásným sadem. Utrhneme květ tam a onde, tam

se pokocháme krásným pohledem, tam přičichneme k líbezné vůni. A stále jdeme jedním parkem, a jedna krása je naší hlavní myšlenkou. Tak je modlitba růžencová procházkou po tajemstvích života Krista Pána a jeho svaté Matky.

Modlitba Páně a pozdravení andělské svazují jaksi onu kytici krásných myšlenek, které nás provázejí při pohledu na svatá tajemství života našeho Spasitele a Matky Boží. Proto nesmíme jen mechanicky odříkávati ony modlitby, nýbrž naplňovati je vnitřním spojováním se s oněmi tajemstvími ze života Krista Pána. Jestliže exercicie často procházejí životem Krista Pána, hle, v modlitbě růžencové jsou jakési exercicie v malém, jakési zopakování oněch svatých pravd. Protože Ježíš Kristus je naším životem a středem našeho náboženství, nemůže býti krásnější pobožnosti a zároveň působivějšího duchovního cvičení nad dobrou modlitbu svatého růžence. Aby tato modlitba svatého růžence byla dobrá, k tomu chtějí přispěti i tyto myšlenky, dávající látku k rozjímavé modlitbě, tak, aby růženec byl opravdu tím, čím má býti: modlitbou a školou duchovního života zároveň.

RŮŽENEC RADOSTNÝ

1. tajemství

Kterého jsi, Panno, z Ducha svatého počala.

Obsah tajemství.

Můžeš si připomenouti a rozjímati o hrůze hříchu, který uvrhl lidi do tak bídného stavu, že Bůh sám musil přijíti, aby nás spasil. Tak nás Bůh miloval, že sám přichází. Podivuhodné jest řízení Boží Prozřetelnosti. I hříchu dovedl použití k tomu, aby ukázal ještě více svou dobrotu. Kdyby nebyl Adam zhřešil a kdybychom nepotřebovali vykoupení, nikdy bychom se nepoznali, nebyli bychom zakusili tak podivuhodnou Boží lásku. Duch svatý spolupůsobí při všem, co se týká našeho vykoupení. A tak jako spolupůsobil při přípravě našeho vykoupení, tak spolupůsobí i při našem přijímání vykoupení.

Na začátku růžence vzpomínáme Ducha svatého. Kéž i na nás sestoupí, abychom se dobře dovedli modliti, abychom přijali jeho osvětlení, jeho vnuknutí, které nám chce udělit při této modlitbě.

Rozjímání.

Bůh se nám ukázal opravdu dobrým otcem, který nechce smrti hříšníkovi. Když se naplnil

čas, sesílá svého jednorozeného Syna. Má vykoupiti celé lidské pokolení. Proto se má státi člověkem. Potřebuje k tomu těla lidského. Tak shlédl na Pannu nejsvětější. Maria tak milovala Boha, že se rozhodla zachovati panenství, by patřila jenom Bohu, nikdy žádnému člověku. Ale když se jí zjevuje anděl a s ním tajemná Boží vůle, aby se stala Matkou ta, která se celá zasvětila jenom Bohu, sklání hlavu v hluboké víře a říká: „Staň se mi podle slova tvého.“ Plná odhodlání k oběti a ke všem bolestem Matky Mesiáše, o němž proroci předpovídali tolik bolestného. O, Svátá Panno, nauč mne také tak, jako ty říkáš: „Staň se mi!“ k celé svaté Boží vůli! Vypros, abych přijal s odhodlaností a věrností vůli Boží a šel za ní, i kdyby to mělo státi nevím jaké oběti, protože Boží vůle stojí za to, aby všechno pro ni bylo podstoupeno.

Praktický závěr.

Klaň se svatému Vtělení, klaň se tomuto nesmírnému zázraku Boží lásky a připomeň si slova velkého mystika Taulera: „Co by prospělo, že se Kristus Pán vtělil v lůně svaté Panny, kdyby se nevtělil v tobě.“ I ty musíš přijmouti Ježíše do svého nitra, do svého života, abys začal již posléze žíti z něho, aby on žil svým a tvým svatým životem.

2. tajemství

S kterým jsi, Panno, sv. Alžbětu navštívila.

Obsah tajemství.

V lůně přesvaté Panny se stal jeden z největších zázraků Boží lásky. Syn Boží se v ní vtělil a stal se člověkem. Slovo stalo se Tělem. Přiblížilo se již vykoupení. Maria patřila k hloučku oněch zbožných Izraelitů, kteří nepropadli úplně snu o pozemském království Božím. Očekávala království duchovní. Proto zůstala pannou, protože věděla, že si Bůh zaslouhuje, aby od některých byl oslaven i touto obětí. Proto mu obětovala i onu touhu každé izraelské ženy býti matkou onoho pozemského mesiáše. Když slyšela, že Mesiáš již přijde a že ona je vyvolenou Matkou Boží, spěchá ke své příbuzné. Spěchá, aby se s ní rozdělila o radost. Vše kolem ní je rozjásáno; i dítě Jan v útrobách své matky plesá radostí nad blízkým příštím Vykupitelovým.

Rozjímání.

Velká byla láska tvá k nám, Panno nejsvětější, když jsi nemohla sama unést svou radost nad vtělením Páně a musila ses o tuto radost rozdělit se svou příbuznou pokrevně i duchovně. Svatá Panno, vypros mi, abych i já byl podobně spřízněn s tebou, aby tvé radosti byly radostmi mými, abych i já byl tak naplněn láskou k Bohu a k bližnímu, abych cítil největší slast ze svaté lásky Boží, jako ty

jsi cítila. Maria jása a zpívá radostí nad blížícím se vykoupením. Zpívá radostí nad pokorou svou, která si zasloužila býti vyzvednuta až k nebesům. Pane, dej mi pokoru podobnou pokoře svaté Matky, protože pokorným se dáváš, na pokorné vzhlížíš. Dej mi její pokoru, která uznává, že člověk sám ze sebe nic není a nic nedovede, abys ty svou mocí mne mohl naplniti. Zpíváš, přesvatá Matko, že všechna pokolení budou tě velebiti. I já chci plniti toto proroctví. I já chci sloužiti tvé slávě, tvou úctu hájiti, tvou úctu šířiti. Učiň mne hodným, Panno přesvatá, chváliti tebe a dej mi sílu proti nepřátelům svým.

Praktický závěr.

Umiň si, že se chceš radovat s radujícími, že chceš tak v sobě lámati pokušení k závidosti, která se neumí radovat ze štěstí svých bližních. Umiň si také, že chceš v pokoře se cvičiti, že se chceš vyprázdniti od sebe, aby tě Bůh mohl naplniti Sebou. Rozhodni se také, že chceš být vřelým ctitelem, vděčným ctitelem Matky Boží a šířiti její úctu na svém místě a v mezích svých schopností a možností.

3. t a j e m s t v í

Kterého jsi, Panno, v Betlémě porodila.

Obsah tajemství.

Syn Boží přichází na svět, stává se člověkem, synem lidským, abys ty, dítě lidské, mohlo se státi synem Božím. Kristus přichází

v největší bídě, do největší chudoby, aby vykoupil chudobou člověka, který chtěl něco míti proti Boží vůli. Přichází v největším ponížení, protože se první člověk chtěl ve své nerozumné pýše stát podobným Bohu, vyrovnati se Boží velebnosti. Proto bere na sebe podobu dítěte, proto přichází v chudobě, proto se narodil nakonec i ve chlévě. Velká byla víra Panny Marie, když dále věřila, že toto dítě, v bídě narozené, narozené ve chlévě, je Synem Božím. Obdivuj víru Matky Boží, která měla vyléčiti svou nesmírnou vírou nedůvěru, nevěru pramáteře naší Evy. Celé nebe je tak rozradostněno nad tímto divem Boží moudré lásky, že se snášejí andělé a prozpěvují slávu Bohu a přejí lidem dobrou vůli. Jezulátko vábí k sobě všechno. Prosté pastýře i moudré magy od východu. Postůj tam i ty v duchu u jesliček a zadívej se do sladké tváře Božího dítěte!

Rozjímání.

Stal ses slabým dítětem z lásky pro nás. Zničil jsi sama sebe, Ježíši, vzav na sebe podobu otroka. V bídě a v opovrženém zákoutí přicházíš na svět. Rozumím ti, můj dobrý Pane. Chceš mne tak poučiti, že není největším štěstím to, v čem je lidé hledají a v čem jsem i já je proti tvému svatému příkladu a proti vůli Boží hledal. Tak často hledal. Nepřicházíš ani s mocí ani s bohatstvím, jedině s mocí své lásky, s bohatstvím své nesmírné dobroty. Přicházíš ke mně do bídy, hladu,

nouze a zimy, abys posvětil všechny bolesti a těžkosti, svízele mého života. I v nich chci, Pane, vidět tvou ruku a i v nich tě chci s tvou pomocí chváliti. Klaním se tvé nejsvětější lásce, která zakryla svou velebnost pod způsobu děcka, aby se tě nikdo neděsil, nýbrž aby každý s důvěrou a láskou se k tobě přivinul.

Pane, učiň z mého života také jednu oslavu Boží velebnosti, abych i já pěl svým životem slávu Bohu na výsostech. Dej mi dobrou vůli, abych zasloužil pokoj srdce, který dáváš těm, kteří ničeho nehledají než tebe. Spojí se s tvým štěstím, svatá Panno, které jsi procítila nad svým božským Děfátkem. Ukaž mi to své božské Děfátko ve chvílích únavy a slabosti, abych dovedl tak pevně věřiti i v navštíveních Božích i tehdy, kdy ničemu nebudu rozuměti ve svém životě, abych i tehdy tak pevně věřil jako ty před trůnem nebeského Krále, jež si zvolil na slámě ve chlévě betlémském.

Praktický závěr.

Chci se cvičiti v hluboké víře v nepochopitelná tajemství Boží, která musí zůstatí tajemstvími nepochopitelnými, protože se jedná o Boha tajemného a nepochopitelného. I já chci přijíti k Ježíši se svými dary, s dary ale sebe sama; chci mu dáti svůj život jako oběť zápalnou, místo kadidla, svá utrpení chci ve víře podati jemu místo myrhy a lásku svou v plnění celé vůle Boží místo zlata.

4. t a j e m s t v í

Kterého jsi, Panno, v chrámě obětovala.

Obsah tajemství.

Podle zákona Mojžíšova šla Maria Panna do chrámu, aby se očistila po svém porodu a aby obětovala za svého prvorozence oběť. Měla si tím vykoupiti svého Prvorozeného, protože Hospodin si vyhradil kdysi všechny prvorozené syny. Maria v pokoře stojí v houfu ostatních žen, pokorně odevzdává svou chudičkou oběť, slyší zvěst Simeonovu o velké budoucnosti svého Syna, která ovšem bude krvavě zaplácena. Při tom ale ihned připomíná Simeon utrpení, které zraní její mateřské srdce pro jejího Syna. Vykoupila se sice, ale přece musí obětovat, a to velmi bolestně, své dítě.

Rozjímání.

Panenko pokorná, jak stojíš stydlivě a skromně mezi svými družkami, ty, o které řekl anděl, žes požehnána mezi všemi ostatními ženami. Stojíš a čekáš, kdy přijde na tebe řada. Chudoba tě všude doprovází a bolest hned se hlásí. U tebe jsou všechna tajemství bolestná. Radostnými je činí jen tvá nesmírná láska k Bohu a k nám. Máš radost, že se každým okamžikem blíží naše vykoupení. Jak ti dosti poděkovati za tvou radost, s níž jsi spěchala přinést do chrámu své dítě a zde veřejně podati své dítě svaté v Oběť.

Simeon plesá, že se mohl dočkati Vykupitele. On plesá, ale nemešká tě zarmoutiti a tobě připomenouti, že ty budeš bolestně platiti jeho i naši radost. Slyšíš, že tvou duší pronikne meč. Meč bolesti nad ponížením, neuznáním a utrpením a smrtí tvého Božího Syna. Svatá Panno, vypros mi, abych já nebyl již příčinou tvého probodeného srdce. Maria Panna obětuje svého Syna v pokoře a v odhodlanosti. Jak jsou krásné tyto dvě růže tvého Srdce, které přidáváš ke své skromné oběti! Nauč mne, Matko Boží, také tak proměňovati láskou, láskou pokornou a obětavou vše, co mohu Pánu podati svou prací, svým utrpením, svou poslušností k vůli Boží.

Praktický závěr.

Chci se cvičiti v pokoře, kterou Matka Boží tolik milovala. Chci si býti vědom toho, že potřebuji očištění a vděčně aneb aspoň odhodlaně chci přijímati Boží navštívení, kterými mne chce očišťovati. Chci také podati v oběť Pánu to nejvzácnější, co mám, to nejdražší, chci se mu dát celý v oběť. Chci proměnit celý svůj život v jedinou oběť, spojenou s nejsvětější obětí na oltáři.

5. t a j e m s t v í

Kterého jsi, Panno, v chrámě našla.

Obsah tajemství.

Zaradoval se Ježíš, když slyšel, že půjde již vyplniti svou povinnost jako dospělý Izra-

elita, jít do chrámu. Jest ve chrámě před svým Otcem. Jenom Otce svého přišel na zem oslaviti. Proto je tak slavnostní jeho radost. Jest úplně pohřížen do lásky ke svému Otci, docela uchvácen vysvětlováním jeho zákona, že se ztrácí své matce a svému pěstounovi. Maria ho s bolestí hledá. Byl jí svěřen. Nemenší je bolest Josefova, protože je jeho ochráncem, který má jeho život zachovat, aby mohl být jednou za nás obětován. Maria hledá usilovně své dítě za nás všechny, kteří jsme je kdy ztratili svými hříchy a raduje se za nás, kteří máme býti vykoupeni jejím dítětem, z jeho nalezení.

Rozjímání.

Jsi ještě docela pohroužena do svaté Boží přítomnosti v jerusalémském chrámu, že nepozoruješ ztrátu svého dítěte. Ty ztrácíš svého Syna, protože jsi ponořena do myšlenek na nebeského Otce, a my ho ztrácíme, protože jsme ponořeni do myšlenek na sebe a na věci marné a jen časné a stvořené. Tak jsi měla vytrpěti bolest srdce, které ztratilo Krista, bolest srdce, které zapomnělo pro sebe na Boha. Vytrpěla jsi bolestná muka, protože to je tvůj nejvyšší úkol a úřad, dochovati svaté Dítě až do mužného věku. Hledáš ho všude, a přicházíš do chrámu. Tvá duše, tajemně spojená s Ježíšem, vytušila ve svatém souznění, kde hledati Dítě. Hledáš ho v chrámě, a bys nám ukázala, že i my po svých porážkách, kdy ztrácíme Ježíše ze svého života a

ze své duše, abychom se snažili opět jej v chrámu nalézt u nohou kněze, které on ustanovil k tomu. Svatá, nesmírná je radost Matky Boží nad nalezením svého Syna. Tak se raduješ, svatá Panno, nad každým z nás, kdo našel tvého Syna. Nauč nás jej hledati, nauč nás jej hledati v chrámě.

Ježíši, kéž i my jsme stále v tom, co je Otce tvého! Kéž i naše mysl je stále a především u svého Boha, aby i při práci i při radostech stále naše mysl se odnášela k Bohu svému, aby v něm byla vždycky.

Praktický závěr.

Nechci ztratiti nikdy tebe, můj Mistře. A kdyby se to neštěstí stalo, pros za mne, Matko má, abych šel do chrámu ve tvých stopách a tam opět našel svého Ježíše, protože kdo jeho má, všechno má. Kdo jeho ztratil, o všechno přišel.

BOLESTNÝ RŮŽENEC.

1. tajemství

Který se pro nás krví potil.

Obsah tajemství.

I počal Ježíš rmoutiti se a teskliv býti. Když se přiblížilo jeho utrpení, ukázal Spasitel, že je skutečný člověk, pro kterého bolest zůstává hořkou. Ale největší bolestí mu byly představy hříchů, představa těch, kteří nebudou státi o jeho vykoupení. Hrozná měla být jeho smrt a proto je hrozný i jeho strach a úzkost z této smrti. Krvavý pot vyvstává mu na celém těle. První krev pro nás prolitá.

Rozjímání.

Mé hříchy tě, Pane, strhly na zem, mé hříchy vynutily krvavý pot na tvém těle. Každý náš hřích stál proti tobě s celou svou oškli-
vostí, hrůzou a nevděkem. A tys to všechno měl nésti. To všechno mělo nyní ulpět na tobě. Chtěl jsi nám ve všem býti rovný, vyjma hříchu. Proto jsi se nám stal podobný i v naší úzkosti před bolestí jakoukoliv. Nebyl jsi povýšeným nad bolest, nýbrž nesl jsi ji pro nás. Jenomže jsi ji nesl odevzdaně a statečně, a ačkoliv jsi prosil, aby byla od tebe odňata,

přijal jsi odhodlaně vůli, celou vůli nebeského Otce. Pane, nauč mne takto trpěti ve spojení se svatou vůlí nebeského Otce.

Pane, nedej, aby tvá smrtelná úzkost za mne byla nadarmo. Velká byla tvá láska, která se chvěla o mne. To byla úzkost tvého milujícího srdce, která ti krev vynutila na tvém svatém těle. Ať jsem ti vděčný za tvou lásku. Nauč mne, Pane, pečlivé starosti o spásu těch, které jsi mi svěřil.

Praktický závěr.

Budu se snažiti přijímati odevzdaně a s důvěrou celou vůli nebeského Otce. S důvěrou, že mne nebude zkoušeti nad mé síly. A všechno učiním, aby krev Páně za mne nadarmo nebyla prolita.

2. t a j e m s t v í

Který byl pro nás bičován.

Obsah tajemství.

Kristus Pán stojí již před svým soudcem. Prošel zradou, opuštěním od všech učedníků, hanebným soudem velerady a nyní stojí před římským soudcem. Nenávisť jeho krajanů dovedla se tak snížit, že ho vydali do rukou svých vlastních nepřátel, že se dožebrávali na nich smrti Kristovy. Chce ale jaksi vyhovět Židům. Proto ho káže zbičovat. Doufal, že se jejich krvežíznivost nasytí.

Rozjímání.

Rány chvějí se vzduchem a dopadají na svaté tělo Krista Pána. Rána za ranou. Nic nešetří cháska, shromážděná zde z celé římské říše, jako by zastupovala celé lidstvo v jeho hříších a v jeho tvrdosti ke Spasiteli. Svatá krev crčí z nesčetných ran. Ostře dopadají na Spasitele šlehy mých hříchů. Hlavně hříchy těla. Za každý hřích můj, za každou nedovolenou radost on musil zaplatiti. V krvavé lázni svých svatých ran očistil Ježíš naše těla, aby mohla býti stánkem Nejsvětější Trojice, a tak mohla jednou vstáti z mrtvých. Očistil naše těla, aby mohla přijmouti Tělo jeho. Pane Ježíši, klaním se tvé předražené krvi, omývám v ní své hříchy, své smysly a prosím tě, abys mi dal sílu své tělo a své smysly ve svaté čistotě přiměřenému stavu zachovávat. Svatá Panna stojí někde blízko v zástupu. Slyší kruté rozhodnutí Pilátovo, slyší, jak sviští důtky na svaté tělo Páně. A její mateřské srdce se zachvívá nad každou ranou milovaného dítěte. A já jsem probodl, Matko svatá, tvé srdce svým hříchem. A přece dále statečně neseš svůj kříž. Vypros mi, Panno Maria, podobnou stálost, abych provázel Ježíše všude, i tam a tehdy, kdy je nemilován, neuznáván, nepochopen, vyobcován a ponížen v lidské společnosti.

Praktický závěr.

Chci se pečlivě vystříhati všech přestupků proti stydlivosti, cudnosti a svaté čistotě. Ne-

chci otročiti bezuzdné módě a tak obnažovati znovu svaté údy Krista Pána k potupnému, zbičování svou smyslností.

3. t a j e m s t v í

Který byl pro nás trním korunován.

Obsah tajemství.

Ježíš Kristus byl vydán vojákům, aby ho ztýrali. Provedli proto se Spasitelem již oblíbený žert se všemi, kteří se bouřili proti římské moci. Provedli potupné korunování zajatého Krista, o němž se domnívali, že se chtěl učiniti králem proti římskému císaři. Upletli korunu z trní, místo královského purpuru dali mu starý rozedraný setníkův plášť a do ruky místo žezla třtinu. Tak stojí před lidem. Pilát chce v lidu vzbuditi soucit a volá, ukazuje na zbičovaného, trním korunovaného, poplivaného Krista: „Ejhle, člověk . . . Aspoň nad člověkem se slitujte, když vám není hanba vydat na smrt svého krále!“

Rozjímání.

Já pak jsem červ a ne člověk. I Pilát to vidí. Tak je zubožen, že musí budit soucit. On, král nebes a země má budit soucit svého tvora! Jak jsi se měl ještě více ponížiti před lidmi, můj Ježíši? Stojí tu před tebou. Stále tak stojí před námi od věků do věků. Rozedraný, cáry špinavými a páchnoucími přioděný, poplivaný, s modřinami ve svaté tváři.

Chrchle visí s jeho líce, trní rozbodává jeho svatou tvář. To za mou pýchu, která si chtěla z tvorů proti Pánu stavěti korunu své svrchovanosti, neuznávající Boha za svého Pána. Za pýchu mou on tu stojí potupený a hanbou obklopený. Ejhle, člověk! Spíše na mne by se mělo poukázati: „Ejhle, to je také člověk!“ Za všechnu lásku je dále nevděčný, svého Spasitele dále uráží. Ejhle, člověk, který stále nevěří ani po ranách a krvi mého Syna, nevěří stále mé lásce.

Praktický závěr.

Odstup ode mne, pýcho má, stíne můj, který mne stále provázíš a pronásleduješ. Nemám věru nad čím se pyšnit, protože všechno jen od tebe mám. Co mám, to jsou mé hříchy a nad těmi věru nemusím býti pyšný, když takto zohavili mého Spasitele.

4. t a j e m s t v í

Který pro nás těžký kříž nesl.

Obsah tajemství.

Ježíš nese si sám svůj nástroj smrti na Golgotu. Krátká je to cesta, ale bolestná a těžká pro toho, jenž tolik trpěl v zahradě olivetské, při nespravedlivém soudu, bičováním a korunováním trním. Kristus klesá na cestě a dočkává se toho, že on, jenž nese břímě všech lidí, jen s přinucením najde Šimona k pomoci. A ještě se slitovává nad plačícími soucit-

nými ženami, kterým připomíná, že měly lépe vychovávat své syny, kteří s takovým jástem si volají o své odsouzení, když tak ryčně ho zradili, odsoudili a nyní vedou na smrt.

Rozjímání.

Místo mne jde Ježíš na smrt. Nese břímě hříchů celého světa, sténá i pod břemenem mých hříchů. On, který nese břemeno všech, nenajde duše soucitné, která by se nad ním slitovala a pomohla mu nésti jeho kříž. Zatím ale ty, Pane Ježíši, nesl jsi kříž svůj a v něm jsi nesl všechny naše kříže. V tvém svatém kříži jsou všechny naše kříže povolány k posvěcení. Trpíš nesmírně, ale ještě spíše myslíš na nešťastné ženy, které měly sice soucit, ale nedovedly se pozvednout nad cit, protože jejich synové, to byli, kteří Krista zapřeli a odsoudili. Pane Ježíši, dej, abych se nespokojil jen s pouhým citem ve svém duchovním životě, abych se nespokojil s nábožnými povzdechy, nýbrž opravdu všechno učinil, abych sám, aby mně svěřeni tě neukřižovali. Pane, tys posvětil všechny křížové cesty. Chci kráčet ve tvých stopách a jít také tak, jako ty na Kalvarii, své životní oběti. Matko Páně, pojď se mnou mou křížovou cestou, jako jsi šla s Ježíšem, protože při jeho smrti stojíš pod křížem. Víím, Matko svatá, že jsi stále na Kalvarii svého Syna svou svatou vzpomínkou. Pro hořkost té chvíle stůj také při mně! Je-

žíši, svými bolestnými pády uzdrav mou slabost, abych nepadal do hříchů, abych tě jimi znovu sám nestrhoval k zemi.

Praktický závěr.

V bolesti chci se spojovati s tebou. Chci s tebou kráčet křížovou cestou svého života. U tebe chci hledati síly, když klesám únavou, v tvých pádech chci se posilniti, abych neklesal pod těžkými hříchy.

5. t a j e m s t v í

Který pro nás na kříži umřel.

Obsah tajemství.

Protože první člověk nedovedl obětovat to, co mělo sloužiti k životu, protože nepodal oběť poslušnosti, podává zde Spasitel za nás oběť svého celého života. Jeho poslušnost podává sama sebe, a to v bolestných mukách. Při tom myslí Spasitel na všechny. Modlí se za své katany, přijímá lotra s kříže, stará se o svou matku, stará se o učedníka Jana a potom naklání hlavu, dokonává své dílo vykoupení. Jeho oběť má nesmírnou cenu, protože je to oběť bohočlověka a je to zároveň oběť naše, protože byl jedním z nás. Jeho oběť lásky se zpřítomňuje denně na našich oltářích. A jeho láska trvá na věky a stále nám zjednává spasení a sílu k životu podle tohoto spasení.

Rozjímání.

Matka Boží doprovodila svého Syna až pod kříž. A nyní stojí jako žena statečná pod křížem a podává svou oběť, spojenou s obětí svého Syna. Podává to své mateřské probodené srdce, jak o něm prorokoval Simeon.

Panno svatá, pro bolesti té chvíle, slituj se nade mnou a vypros mi milost, abych i já dovedl ukřižovati v sobě to, pro co u mne byl Ježíš ukřižován. Buď i mou matkou. Stůj také pod mým křížem. Chci tě vzít do svého, do svého celého života, abys byla paní mých zahrad, královnou mé duše.

Pane, jak jsi dobrý, že na nikoho nezapomínáš ve svých bolestech! Odpuštění a příslib, který jsi dal kajícímu lotru, je i pro mne zárukou, že i mně chceš odpustiti. Pane, dej mi sílu, abych dovedl odpouštět tak jako ty těm, kteří mi ublížili, abych dovedl naplniti to, cos nás učil a co jsi na kříži nám jako příklad ukázal!

Pane, jak hoří tvá ústa v horečce! Za všechny mé hříchy jazykem a chutí trpíš žízni ukrutnou. Za mou ješitnost metají k tobě kněží a farizeové rouhání a jízlivosti nemilosrdné a bezcitné. Postaven mezi dva lotry, abychom my všichni měli sílu nésti hanbu Páně, kdy jeho učedníci jsou prohlašováni za tmáře a nepřátele lidského pokolení. I v mukách nejtrpčích hovoří Ježíš klidně se svým Otcem. Nikoho neztrácí se zřetele. Kéž bych i já dovedl tak býti plný svého Boha, aby mne nic

od něho neodvrátilo, nýbrž naopak spíše k němu přimklo. Kéž i můj život vyzní jako život tvůj, o Pane, abych mohl klidně a vítězně zvolati: Je dokonáno! Dokonána, naplněna tvá svatá vůle, o Otče, a proto přijmi ducha mého!

Praktický závěr.

Chci se zbožně účastniti zpřítomňování této oběti krvavé, které se děje na oltáři způsobem nekrvavým. Chci spojovati své kříže, své práce a své denní oběti s nejsvětější Obětí Páně, která je přece také obětí mou, neboť i za mne a mým jménem jako hlava naše Kristus obětoval. Chci podobně přijímati všechno z rukou Božích, jako možnost učiniti z celého svého života jedinou oběť poslušnosti.

RŮŽENEC SLAVNÝ.

1. tajemství

Který slavně z mrtvých vstal.

Obsah tajemství.

Věrní Páně uložili jeho tělo do nového hrobu. Ráno naleznou ženy kámen odvalený. Kristus vstal z mrtvých. Stráž spala a vichrem při zmrtvýchvstání způsobeným se poděsila. Kristus se ihned zjevuje Marii Magdaleně a učedníkům. Navštěvuje je, vychovává, těší a slibuje Ducha svatého.

Rozjímání.

Kristus, hlava naše, umřel za naše hříchy. Umřel, ale Otec ho vzkřísil. Kristus vstává z mrtvých na znamení, že je přemožen hřích, když je přemožen i následek hřichu, totiž smrt. Kde je, smrti, vítězství tvé, kdeže je osten tvůj? Když byl potřen následek hřichu, i hřích je potřen. Tak máme jistotu, že je nám odpuštěno. Když vstal z mrtvých Ježíš, hlava naše, i nám, údům, je odpuštěno, i nám patří tento nový krásný život, život oslavený, neschopný bolesti a utrpení. Jak jsi dobrý, Ježíši, že hned myslíš na své drahé a hned se jim zjevuješ! Po každém zármutku přicházíš,

Pane, k těm, kteří tě čekají, jako tě přes všechno čekali apoštolové. Přicházíš, Pane, k těm, kteří jsou shromážděni v jedné velké lásce bratrské. Přicházíš a otvíráš jejich srdce. Poznávají tě podle tvé lásky, poznávají tě při lámání chleba. Pane, dej mi hodně a dobře požívatí tvého svatého Těla s celou horoucností duše, abych i já poznal tebe a vše, co ode mne žádáš při svatém přijímání. Pane, dej mi, abych se těšil na tebe a abych hrůzu před smrtí přemáhal jistotou, že s tebou vstanu z mrtvých, že smrtí jen odložím zvětšelé roucho svého porušeného těla, abych oblékl jako odměnu neporušenost tvou.

Praktický závěr.

V bolestech, v nezdarech a při myšlence na smrt chci v sobě oživiti hlubokou víru ve zmrtevýchvstání. Chci hodně přijímati Tělo Páně, abych rozuměl svému Ježíši a abych zasíl svatou a slavnou Ježíšovu nesmrtelnost do svého těla.

2. t a j e m s t v í

Který na nebe vstoupil.

Obsah tajemství.

Kristus vykonal své dílo. Nyní měl přijmouti svou korunu, která přísluší jemu jako hlavě celého lidstva, které zase přivedl do Otcova náručí. Vstoupil na nebesa před zraky svých učedníků. Chtěl jim ukázati, jaká sláva je če-

ká, a povzbuditi je, aby šli za ním také jeho křížovou cestou, která je korunována slavným nanebevstoupením.

Rozjímání.

Muži Galilejští, co tu stojíte, dívíte se a patříce do nebes? Již jednou jsi to řekl, Pane: „Ne každý, kdo mi říká: Pane, Pane, vejde do království nebeského, nýbrž každý, kdo plní vůli Otce mého.“ Proto připomíná anděl apoštolům, že tento Ježíš opět přijde, ale že přijde jako soudce. Jako hospodář, který bude chtít celý zisk ze svých hřiven, které svěřil. Svěřil apoštolům celý svět, svěřil jim svou krev, své učení. Na tom všem musejí pracovat. Víím, že když takto odejdu ke svým povinnostem od sladkých chvil zbožného rozjímání, že tak zajistím sobě, že s tebou také budu oslaven. Neboť ty, Pane, vítězíš i nad křížem a nad katastrofou.

Jako byl celý tvůj život vystupováním do nebes, protože jsi se, Pane, stále vracel ke svému Otci a Kalvarie ti byla jen můstkem k výstupu nejmocnějšímu. Dej mi, Ježíši, tak rozuměti své Kalvarii, jako výstupu k tobě, abych chápal svůj život ne jako křížovou cestu, nýbrž jako vystupování k tobě!

Praktický závěr.

V hodinách zármutku, sklíčenosti chci si připomínat tvé slovo, které jsi řekl, že nám jdeš připravit místo. Tys vstoupil na nebesa, hlava naše, a proto chci v tomto tvém vystoupení

míti jistotu vystoupení svého. Chci se těšiti touto myšlenkou, když se mi bude zdát, že tento život je pouze křížovou cestou.

3. t a j e m s t v í

Který Ducha svatého seslal.

Obsah tajemství.

Spasitel přislíbil Pomocníka přivolaného na pomoc, Ducha Pravdy, Ducha Utěšitele. Když se apoštolové dobře připravili, přijali Ducha svatého, jenž je tak posilnil, že ihned statečně vyšli ze skrýše a z této skrýše pak dobyli celého světa. Matka Boží byla přítomna tomuto svatému okamžiku. Tak jako Duch svatý v jejím lůně začal Církev vtělením Ježíše Krista, tak chtěl ji opět mít přítomnu v okamžiku, kdy Církev skrze otevřené dveře večeradla vstupuje právě do světa.

Rozjímání.

Duch Páně nad tebou. Byl nad tebou, když jsi se vtělil, byl nad tebou, když jsi se světu zjevil u Jordánu. Tohoto Ducha dal jsi své Církvi. Žije, hoří, svítí jenom Duchem svatým tato Církev, o Pane. On jí připomíná veškerá slova tvá, Ježíši, On jí dává sílu, aby se ničeho nebála, aby její učedníci šli statečně do celého světa a aby se všeho odvážili pro duše, kterým je určeno poselství Páně. Duch svatý přetavil srdce apoštolů, že již neměli pochybností, že se osvobodili od pout

nejtíživějších, totiž od pozemského očekávání království tohoto světa. Pane, zapal v nás také tento oheň svého Ducha svatého, abychom v něm porozuměli kříži, bolestem, aby tvé svaté pravdy nás tak zaplavily sladkostí a jistotou, že pro ně vše podstoupíme, že pro jejich rozšíření všeho se odvážíme.

Praktický závěr.

Dary Ducha svatého jsou nám všem dány, abychom mohli vésti duchovní život uprostřed všech těžkostí a nástrah tohoto světa. Chci otvírat duši svou působení Ducha svatého, chci žít z těchto sedmi darů Ducha svatého. A v síle svátosti biřmování, při které jsem obdržel vlastnost vojína Kristova, chci z Ducha svatého bojovat statečně proti hříchu v sobě i u bližních.

4. t a j e m s t v í

Který tě, Panno, na nebe vzal.

Obsah tajemství.

Tělo a duše Matky Boží nebyly podrobeny dědičnému hříchu. Pán ale potřeboval smrtelného těla, aby mohl za nás jako jeden z nás zemřít a tak nás vykoupiti. Proto měla i Maria Panna smrtelné tělo, aby mohl je, smrtelné a podrobené bolesti, dáti svému Synu. Nechtěl ale Pán nechati tělo svaté Panny tlít v hrobě. Podle staré víry křesťanstva i Mariin hrob byl nalezen prázdný.

Rozjímání.

Tys první a nejvzácnější květ vykoupení, svatá Panno! Jenom Ježíšem, jen pro jeho zásluhy jsi tak velká. A jako se tě nedotknul hřích, tak nechtěl tvůj Syn, aby se tě trvale dotýkalo ovoce hříchu, totiž smrt. Vzal tě k sobě, aby nám ukázal, že nejenom On, Bohočlověk, opouští hrob, nýbrž i pouhý jen člověk v síle Kristova zmrtvýchvstání vstane také z mrtvých. Jakou radostí jsem naplněn nad tím, že nad tebou hrob nezvítězil, že musil vydat svůj vzácný poklad. Maria Panno, kéž přitahuje mne stále k sobě, vzhůru do nebes tvá mateřská láska! Kdo by nechtěl být se svou dobrou, sladkou matkou? Maria Panno, veď mne tak, abych byl hoden shledání s tebou!

Praktický závěr.

Oživuji svou víru ve zmrtvýchvstání, které nás všechny očekává, a chci žít tak, abych nebyl na věky odloučen od té, která se mi tolikráte projevila jako pečlivá matka.

5. t a j e m s t v í

Který tě, Panno, na nebi korunoval.

Obsah tajemství.

Když byla Maria přijata na nebesa, obdržela svou korunu slávy, která přísluší jí za tolik lásky, která přísluší její plnosti milosti. Má nejvyšší důstojnost, protože je matkou sa-

mého Bohočlověka, Matkou Boží. Proto je nejbliže Bohu. Čím kdo je blíže Bohu, tím je blaženější, tím je slavnější jeho koruna. Maria jako Matka Boží, jako Milosti plná, jako ta, kterou budou blahoslaviti veškerá pokolení, obdržela korunu svou nejslavnější, totiž korunu královny.

Rozjímání.

Slávou korunoval tě Pán, tvůj Syn, za všechnu službu své oddanosti, za veškerou tvou lásku, tvou poslušnost, a za tvou hlubokou víru. Měla jsi víru nejpevnější a proto jsi královnou vyznavačů a apoštolů. Své mateřské srdce jsi dala mečem proniknouti, mečem kruté bolesti, ty, ze všech nejjemnější a nejcitlivější. Proto jsi královnou mučedníků, protože jsi prvá spojila, jako později mučedníci, oběť svého srdce s obětí Ježíše Krista pod křížem. Jsi královnou panen, protože jsi prvá zasvětila své panenství službě Boží, aby mysl i tělo tvé patřily jenom Bohu. Jsi královnou všech Boha milujících srdcí, protože tys Boha milovala nejčistěji a nejšlechetněji. Vždyť jsi byla plná milosti. Celé bohatství své milosti jsi upotřebila k lásce svého Pána. A teď jsi nejbliže, jako Matka je nejbliže svému Synu. Teď jsi nejbliže u Ježíše, krále věků. Všechno zmůžeš, vše můžeš nám vyprositi. Hlavně, abychom Boha podobně milovali jako ty. Buď královnou i mého srdce, aby tvá láska k Ježíši mne naplnila až po okraj.

Praktický závěr.

O, Panovnice má, Matko má, tobě se zcela odevzdávám. A na důkaz, že jsem se službě tvé zcela oddal, věnuji a zasvěcuji ti dnes oči své i ruce své, ústa svá i srdce své a sebe úplně celého. A poněvadž tvůj jsem, o Matko dobrotivá, ochraňuj, zachovej a zastávej mne jako vlastnictví své! Amen.

RŮŽENCOVÉ BRATRSTVO.

Sv. Dominik nejenom že začal pobožnost sv. růžence, nýbrž také spojil ctitele Panny Marie do jedné společnosti, aby se věřící této modlitbě oddávali co nejhorlivěji. Prosper Lambertinus, pozdější papež Benedikt XIV., o tom praví: „Když přešlo 34 let od smrti sv. Dominika, r. 1254, byly povoleny papežem Alexandrem IV. odpustky bratrstvu sv. růžence, zřízenému při kostele bratří kazatelů v Placencii.“ Takové odpustky byly však uděleny skoro v téže době též jiným místům. Alan praví, že sama Panna Maria se zjevila sv. Dominikovi a nařídila mu zřídit bratrstvo. Že sv. Dominik založil bratrstvo, o tom svědčí stálé podání, jemuž nelze odporovat, leda že by se jasně a nezvratně dokázal opak. Současníci sv. Dominika zachovali jak o růženci, tak o bratrstvu hluboké mlčení a odtud se berou opačné důkazy. Avšak tento záporný důkaz nemůže míti takovou důležitost a závaznost proti řadě kladných a výslovných svědectví jiných spisovatelů a stálé, staré tradici, uchovávané v řadě od dob sv. Dominika.

Pátý ve'mistr řádu kazatelů Humbert († 1274) praví o bratrstvu, že bylo ustaveno tím způsobem jako prvotní Církev. Členové byli shromáždění, měli jedno srdce, konali svatá díla,

svoje věci dávali do společného majetku. Takové počínání přispívá k přijetí Ducha svatého. Plyne z něho mnoho užitku. Bratři se scházejí na mši sv., — pokračuje Humbert, — při ní se koná promluva pro poučení bratří, ti zas dávají ze svého majetku almužnu, pamatuje se při tom na zemřelé, a ti, kdo se náležitě nechovají, dostanou pokání. Každý spolubratr je účasten uvedených dober, závazky, jež se členům ukládají, nejsou stvrzovány přísahou z opatrnosti, pyšní lidé se nepřijímají, ti nedovedou hledět na jiné jako na sobě rovné, chtějí vyniknout a jsou proto nesvorní. Tento Humbertův popis podává dosti jasně podobu prvotního bratrstva. O povinnostech jednotlivců nemluví, ty byly známy již dobře odjinud.

Původní název bratrstva byl „Bratrstvo Mariino“ Později pro lepší rozlišení členů bratrstva od řeholníků kazatelů a karmelitánů, kteří si též říkali bratři Mariini, ustálil se název „Bratrstvo růžencové“

ÚČEL BRATRSTVA.

Jeho účelem je spása členů k slávě Boží Rodičky, čili neustálý postup na cestě křesťanské dokonalosti skrze úctu sv. růžence, podle pravidel, schválených Církví. Podstatu jeho lze vyjádřit takto: Růžencové bratrstvo je společnost věřících, duchovně sjednocených k vzájemnému prospěchu, za účelem prosit a ctít Boží Rodičku zvláštní úctou k jejímu růženci.

Papež Lev XIII. v konstituci „Ubi primum“ vyjadřuje to skoro týmiž slovy. „Sdružení sv. růžence je zařazeno k tomu cíli, aby mnohé údy, spojené bratrskou láskou, poutalo k chvále Boží Rodičky, aby dosáhli její ochrany pro souhlas v onom velmi zbožném způsobu modlitby, od něhož se samo sdružení nazývá. Ono nehledá zisk, nevymáhá peníze, přijímá lidi kteréhokoli společenského postavení a svazuje je poutem modlitby svatého růžence. Jednotlivci pro společný poklad vynakládají málo, ale odnášejí z něho mnoho. Každý, kdo vykoná stanovenou část růžencové modlitby, jak to na něm sdružení chce, zahrnuje úmyslem buď výslovně, nebo jen včetně všechny členy této společnosti. Ti mu tudíž povinnost lásky vracejí v rozhojněné míře.“

ZŘÍZENÍ.

S počátku to byla věc jen soukromá. Od doby Klementa VIII. (1604) platily pro bratrstvo všechny předpisy o bratrstvech vůbec. Zvláštní pravidla mu předešal papež Lev XIII. konstitucí „Ubi primum“ Nejprve, kdy může býti zavedeno bratrstvo. Zřídit je lze u všech veřejných kostelů, k nimž mají věřící volný přístup. Vyňaty jsou kostely mnišek a jiných pohromadě žijících zbožných žen. Na jednom místě jich nesmí být více. Lev XIII. však milostivě povolil výjimku pro velkoměsta. Aby bylo bratrstvo právoplatně ustanoveno, má být žádost o ně podána velmistrovi

řádu od příslušných ordinářů. Nemůže být zřízeno leč v kostele nebo domácí kapli veřejného rázu, ne tedy v poloveřejných a zcela soukromých kostelích a kaplích. Místo, kde se zavádí, má mít své jméno, svoji faru, domy jedné obce nemají sousedit s obydlím jiné obce. Kdyby vznikly o tom pochybnosti, má se věc předložit sv. Stolicí. Ve velkých městech může být více bratrstev, podle rozhodnutí ordinářů. Ti oznamují věc velmistřovi řádu kazatelského, aby dal diplom pro právoplatné zřízení bratrstva. Podle Lva XIII. může dáti diplom pouze velmistr řádu. Bratrstvo, zřízené bez diplomu, nemělo by výsady a odpustky, jaké udělili římské papežové pravému bratrstvu. V žádosti o zřízení k velmistřovi nutno uvést jméno obce nebo města, kde má být řízeno, jméno diecése, jméno chrámového patrona, hodnost budoucího ředitele bratrstva a jméno kněze, který má být pověřen úkolem je ustavit. Mimo to žádost musí mít schválení biskupovo, bez něhož by bylo zřízení bratrstva neplatné. Ustavit bratrstvo může pouze kněz k tomu velmistřem dominikánů výslovně určený. Kdyby sám to nemohl učiniti, nahradí ho jiný, koho uzná biskup za vhodného. Než kněz zřídí bratrstvo, má věřící několika řečmi poučit o jeho přednostech, dobrodiních a povinnostech členů v něm. Úkon ustavení záleží pouze ve veřejném prohlášení, že on jménem řádového velmistra zřizuje a za zřízené prohlašuje bratrstvo sv. růžence v určitém kostele jme-

novaného místa se všemi milostmi, výsadami a odpustky. Tento vlastní úkon nesmí být nikdy vynechán, bez něho by nebylo zřízení platné.

ZÁPIS.

Děje se způsobem buď slavným nebo prostým, soukromým. Jména nových členů zapisuje ředitel do knihy bez vnější okázalosti, nebo se to děje slavně u oltáře bratrstva při nějaké zvláštní příležitosti (o mariánských svátcích) za zvláštních modliteb. Obojí způsob je platný a dovolený. Papež Lev XIII. si přál, aby se to dalo raději slavnějším způsobem. Ředitel může zápis svěřit i jiným kněžím a laikům. Zapsaný je účasten odpustků a výsad bratrstva, hned jak je do něho zapsán. Zapisuje se jméno a příjmení členovo, jakož i den zápisu. Nutné je pouze zapsání jména nového člena, ostatní je volné. Zanesení do seznamu je viditelné vyjádření a příslib duchovního sjednocení se spolubratry. Zapsán může být každý, kdo vyznává Kristovu víru. Nemusí být ani osobně přítomen, stačí oznámení dopisem nebo v zastoupení jiné osoby dostavit se před ředitele s úmyslem vstoupiti do bratrstva. Bez vědomí nebo proti vůli nemůže být nikdo zapsán. Za zápis se nesmí nic požadovat; když nově zapsaný dá něco dobrovolně, má se toho užít k dobru společnosti nebo Cirkve, ne však ku prospěchu zapisovatele, který nesmí pro sebe žádat nic, ani dobrovolný dar ne. Pouze nepatrnou

částku by si mohl nechat za zápisní lístek, když jej zapsaný vyžaduje.

VÝSADY ČLENŮ.

Jsou vnitřní a vnější. Vnitřní jsou odpustky, z vnějších na prvním místě účast v životě, při smrti a po smrti ve všech prosbách a dobrých skutcích údů bratrstva. Když se člen bratrstva modlí růženec nebo koná dobré skutky, stane se to majetkem celého bratrstva. Tímto úkonem pravého křesťanského bratrství se získá větší zásluha i jednotlivým skutkům, a co se dá jiným, vrátí se stokrát, ba tisíckrát zvětšeno zpět. Jiné dobrodiní pro členy bratrstva je účast ve všech dobrech, jež se dějí v dominikánském řádu. Užívá-li se hojnost dober, jež může nahromadit řád, rozšířený po celém světě, snadno pochopíme, že má nesmírnou cenu být účasten ve všech těchto dobrech. Tato okolnost se zvláště připomíná při zřizování bratrstva slavným způsobem.

POVINNOSTI.

Členům se neukládá nic, co by působilo hřích z opominutí. Co bratrstvo na členech žádá, jsou celkem věci snadné, které by mohl vyplnit každý křesťan, pokud má aspoň trochu dobré vůle. Člen má jen povinnost pomodlit se týdně růženec s 15 tajemstvími a rozjímat o nich. Členové si mohou rozdělit růženec na tři i více částí, mohou říkat jeden desátek odděleně od druhého v různé doby,

a přece mají všechny odpustky, příslušející růženci. Tento týdenní růženec by měl být podle konstituce Lva XIII. věnován za ostatní členy bratrstva, ale není třeba činiti to výslovně a výhradně. Je tedy možno modlit se růženec na jakýkoliv úmysl, jen když se nevyklučují z duchovních dober ostatní bratři a sestry bratrstva. Není též třeba úmysl stále obnovovat, stačí, když jej má člověk jednou pro vždy a nemíní jej odvolat. Už vstupem do bratrstva prohlašujeme, že se sjednocujeme s ostatními členy ve všech dobrech. Kdo jeden týden opomine vykonat svoji povinnost, ztrácí na ten týden právo účastnit se zásluh a dobrodiní růženců, jež se modlí druzí, ale nepozbývá práva na zásluhy a duchovní dobra bratrstva, jehož zůstává být členem. To však nemá členy utvrzovat v domnění, že tím nic neztrácejí, když pozbudou tolika modliteb a zásluh od tisíců křesťanských duší po celém světě. Snadno by z toho mohl být hřích pro nedbalost a pohrdání duchovními dobry, která nám mají prospívat k spáse.

ŘEDITEL BRATRSTVA.

Ředitel bratrstvu předsedá, vede je a rozšiřuje. Má právo věřící do něho přijímat a zapisovat jejich jména do seznamu; může žehnat růžence, svíce a růže a vůbec konat vše, co je k užítku a vzrůstu sdružení. Mezi prostředky, jimiž se má udržovat vroucnost a prospěch členstva, je měsíční průvod. Ře-

ditelé podle návodu Lva XIII. mají zavádět společné modlení svatého růžence buď denně nebo aspoň o svátcích blah. Panny u oltáře bratrstva. Rovněž má povinnost upozornit členy na zvláštní úkony nábožnosti a připomínat jim odpustky, jež lze toho dne získat. Ředitel je hlava, členové jsou údy tajemného těla bratrstva. Ředitel je výslovně jmenován v diplomu řádovým velmistrem. Velmistr mu též může dát moc, aby se dal zastoupit na čas někým, kdo bude užívat všech jeho práv.

SVATYŇKA, OLTÁŘ A OBRAZ BRATRSTVA.

V diplomu pro zřízení bratrstva čteme: „Chceme a nařizujeme, aby v kapli nebo na oltáři, který je přiřčen bratrstvu knězem námi určeným, byl obraz sv. Dominika, jak kleče přejímá z rukou Panny Marie růženec.“ Bratrstvo má mít pro své členy kapli, aby se v ní všichni cítili skutečně bratry a modlitba byla působivější. Tato svatyňka také byla od papežů vybavena četnými odpustky. Když nemůže mít kapli, stačí aspoň oltář. Která kaple nebo oltář bude patřit bratrstvu, to určí kněz, stanovený k jeho zřízení. Věřícím se to má ohlásit. Obraz P. Marie růžencové nemusí být na oltáři v kapli, stačí, když je poblíž. Když by bratrstvo nemělo ani kapli ani oltář, ba ani obraz, trvá přes to dál. Kde má bratrstvo v kostelch oltář, je privilegovaný. Když kostel nemá privilegovaného oltáře, je takový

pouze oltář bratrstva, a to pro všechny kněze, i když nejsou jeho členy. Lze u něho sloužit mši sv. za kteréhokoliv zemřelého, jenž se stane účasten plnomocných odpustků, které sv. Stolice přiřkla sloužení mše sv. u privilegovaného oltáře. Duše v očistci, stane-li se účastna těchto odpustků, jde hned do nebe.

RŮŽENCOVÝ PRŮVOD.

Doporučoval jej už papež Pius V. a Řehoř XIII. a je obdařen rovněž odpustky. Má se konat venku; v kostele jen tehdy, když jsou s jeho uspořádáním venku jisté obtíže. Pravidelně se koná o první neděli v měsíci, ale může býti i o jiné, není-li proň první neděle volná. Není-li průvod ani v kostele možný, stačí, když jde pouze kněz s přísluhujícími a věřící zůstanou na místě. Všichni získají přes to odpustky, jako by se konal průvod.

ŽIVÝ RŮŽENEC.

Toť sdružení 15 členů, kteří si rozlosují vždy na měs.c 15 tajemství sv. růžence, aby se každý z nich pomodlil denně jeden desátek k zbožnému uctění jeho tajemství. Takto se 15 členů dohromady pomodlí denně celý velký růženec.

Byl založen 1826 v Lyoně zbožnou paní Marií Pavlinou Jaricotovou, aby sv. růženec byl snáze a rychleji uctěn, protože neobvyklý způsob přivábí věřící spíše, než způsob, jakým se věřící dosud modlili růženec. Pravidla

a stanovy sestavila sama zakladatelka a dala je kanovníkovi Metempsovi; tomu se velmi zalíbily, takže je pojal do své knihy „Manuel du Rosaire Vivant“ a sám se stal ředitelem tohoto sdružení. Papež Řehoř XVI. je schválil brevem, v němž doporučil tento způsob růžencové modlitby: „Doufáme, že s pomocí Boží to bude prospěšné nejenom proto, aby prosebná modlitba tak vhodná k její (Panny Marie) poctě se šířila vždy a všude už pro svou snadnost, nýbrž aby nabyla větší moci pro tak velký souhlas prosebníků, nesla se příjemněji k Bohu, neboť on je nakloněn smilovat se a dát milost, dožaduje-li se toho společná prosba. Toto spasitelné zřízení jsme se rozhodli doporučit přísné papežské pravomoci a obdarovat odpustky, protože dobře víme, že vzešel vždy velký užitek celé katolické věci, jakmile se zbožný lid doprošoval ochrany sv. Panny vykonáním růžencové modlitby k její poctě. Usilujeme ovšem o to, aby všechny myslí se roznítily velkou horlivostí pro poctu, lásku a službu Panně Marii; i když hledíme poskytnutím hojných odpustků touto bohatou odměnou povzbudit i horlivce, přece zároveň důrazně vyžadujeme, aby také ostatní povinnosti nábožnosti, lásky a ctností všichni pozorně plnili a svými mravy potvrzovali význam křesťanské ukázněnosti. Tím se stanou dražšími přesvaté Matce, která slibuje věčný život tomu, kdo ji hledí ozřejmit. Takto tyto rady a přání dojdou příznivých a žádoucích výsledků a budeme se těšit, že se dostalo

věřícím tohoto díla tak výhodného a spasi-
telného.”

Toto sdružení nechce poškozovat bratrstvo. Má mu vlastně pomáhat. Jeho zvláštní cíl je ten, že si věřící mají dobře vtisknout do mysli tajemství, o kterém měsíc rozjímají. Toto sdružení má být zřízeno hlavně tam, kde nemůže být pro nějaké obtíže bratrstvo, takže je vlastně vstupní síň do bratrstva.

Předsedať mu může pouze kněz. Ten jmenuje horlitele a horlitelky, a každý z nich si musí nalézt 14 osob, aby se vytvořila růže. Horlitel stanoví ostatním na začátku měsíce tajemství, o němž mají při modlitbě rozjímát. Když je růží mnoho, může ředitel ustanovit předsedy současně pro několik horlitelů. Ředitel bratrstva má rovněž právo být ředitelem Živého růžence. Kde není bratrstvo, ustanovuje ředitele velmistr nebo provinciál k tomu zplnomocněný. Aby někdo mohl získat odpustky sdružení, musí být horlitem přijat jako člen. Zápisu není třeba. Členství přestane, když člen prohlásí, že nechce být dál v sdružení. Také není nutno, aby byl současně členem bratrstva. Člen má povinnost modlit se denně Otčenáš, 10 Zdrávasů s rozjímáním o tajemství, které mu dal horlitel. Závazek není pod hříchem.

Rozdělování tajemství se děje dvěma způsoby. Buď se rozlosují, nebo si je členové vymění podle pořadí, jak jdou za sebou při obvyklé růžencové modlitbě. Koná-li se to prvním způsobem, horlitel na začátku měsíce

před členy nebo aspoň před dvěma vybere 15 tajemství a postará se o to, aby se člen dověděl, které je mu určeno. Druhý způsob je lepší, že se každému určí jedno tajemství a následující měsíc se modlí další. K získání odpustků je nutno, aby růže byla v plném počtu. Zemře-li v měsíci některý člen nebo odstoupí-li, má horlivel povinnost nalézt za něho náhradu do měsíce; ostatní jsou přes to účastni všech odpustků. Opomene-li člen pomodlit se svůj desátek, pozbude sám odpustků, nikoli ostatní. Pokud jde o hodnocení Živého růžence a bratrstva, má bratrstvo přednost, má více odpustků a dokonalejší způsob modlitby. Kdo touží po dokonalejším, ať volí vždy bratrstvo.

ODPUSTKY.

K získání odpustků je nutno splnit podmínky, jak jsou stanoveny. Je třeba mít úmysl je získat, být v Boží milosti, vykonat ochotně, dokonale, v pravý čas a na pravém místě, co se předpisuje. Předpisuje-li se sv. zpověď, je závazná i tehdy, když je člověk ve stavu milosti. Není však třeba jít k ní právě v den získání odpustků, stačí učinit tak v osmidení přede dnem nebo po dni, na nějž jsou odpustky stanoveny. Věřící, kteří se zpovídají dvakrát za měsíc nebo chodí pětkrát týdně k sv. přijímání, mohou získat všechny odpustky, i když nejdou právě přede dnem, o němž je lze dostat, k sv. zpovědi. Svaté při-

jímání musí být svátostné, pouze duchovní nestačí. Může být vykonáno v den přede dnem odpustkovým nebo v následující oktávě. Možno k němu jít v kterémkoli kostele, ne pouze tam, kde chceme získat odpustky. Jedno sv. přijímání stačí pro všechny odpustky, jaké lze toho dne dostat.

Odpustky pro všechny věřící.

Plnomocné odpustky jednou za rok, modlíme-li se denně třetinu růžence (5 desátek), v den, který si sami určíme. Musí předcházet přijetí sv. svátostí. Je též nutno modlit se na růženci požehnaném od dominikána. Také se získají plnomocné odpustky každou poslední neděli v měsíci, jestliže se spolu s jinými modlíme aspoň třikrát v týdnu vždy třetinu růžence. Může se to dít v kostele nebo i doma. Poslední neděli však mají věřící přijmout sv. svátosti, navštívit kostel nebo veřejnou kapli a pomodlit se tam na úmysl sv. Otce. Co se mají modlit, není výslovně uvedeno, ale tolik je jisto, že ona modlitba nesmí být příliš krátká, na př. pouhý Otčenáš nebo Zdrávas. Rovněž získá křesťan plnomocné odpustky po sv. zpovědi a sv. přijímání, když se před vystavenou nebo ve svatostánku uzavřenou nejsvětější Svátostí pomodlí třetinu růžence P. Marie. Za každý Otčenáš v růženci 100 dní odpustků, stejně za Zdrávas, ale vždy má být pět desátek spolu a růženec sám požehnan dominikánem nebo někým, kdo je k tomu ustanoven.

Pět let a pět kvadragen (po 40 dnech) za modlení třetiny sv. růžence. Deset let a deset kvadragen jednou za den, koná-li se růžencová modlitba s jinými, ať už doma nebo v kapli soukromé či veřejné. I zde je podstatnou složkou třetina růžence.

Odpustky pro členy bratrstva.

Plnomocné odpustky při přijetí do bratrstva. Nutná je sv. zpověď i sv. přijímání. Tyto odpustky lze získat v den zápisu, v nejbližší neděli nebo svátek. Zapsaní členové získají plnomocné odpustky také tehdy, jestliže po sv. zpovědi přijmou nejsvětější Svátost v kostele nebo v kapli bratrstva, pomodlí se třetinu růžence a přidají nějakou modlitbu na úmysl sv. Otce.

Za modlení sv. růžence.

Jednou denně lze získat plnomocné odpustky, jdou-li členové k sv. zpovědi a k sv. přijímání a v jednom dni se pomodlí celý růženec (15 desátků), které si však mohou od sebe oddělit. Také se vyžaduje návštěva kostela nebo veřejné kaple. Jednou v životě dosáhne člen plnomocných odpustků, pomodlí-li se celý růženec v době jednoho týdne. Padesát let odpustků získá jednou za den, kdo přeříká třetinu růžence v růžencové kapli nebo aspoň v dohledu jejího oltáře. Když bydlí mimo místo, kde je zřízeno bratrstvo, stačí přítomnost v kostele nebo v jakékoliv veřejné kapli.

Deset let a stejně kvadragen získá, kdo se modlí třikrát v týdnu růženec. Kdo vykoná celý růženec jednou, může dosáhnout odpustků sedmi let a sedmi kvadragen. V tom případě získá tyto odpustky pouze jednou v týdnu, zatím co onen, který se pomodlí 3 růžence, získá vždy za ně deset let a deset kvadragen. Pět let a pět kvadragen si odnese z pokladu Církve, jestliže při růženci vyslovuje někdo nábožně jméno Ježíš. Dvě léta odpustků dostane se tomu, kdo si velký růženec rozdělí na 3 dny, a to každého dne z těch dnů, ve který se pomodlí třetinu růžence. Odpustky 300 dní, pomodlí-li se třetinu růžence. Sto dní, pohne-li někoho k tomu, aby se pomodlí třetinu růžence.

Odpustky o určitých dnech v roce.

Plnomocné o svátku Zvěstování P. Marie, přijmou-li členové sv. svátosti a pomodlí se růženec. Odpustky 10 let a 10 kvadragen o svátcích Očišťování P. Marie, Nanebevzetí a Narození P. Marie za růžencovou modlitbu. 10 let a 10 kvadragen na slavnost Zmrtvýchvstání Páně, o svátcích Zvěstování a Nanebevzetí P. Marie, když se pomodlí třetinu růžence. 7 dní a 7 kvadragen o ostatních svátcích Páně a P. Marie, v nichž se slaví jednotlivá růžencová tajemství. Jsou to: Navštívení P. Marie, Narození Páně, Očišťování a Spolustrpění P. Marie (pátek před Květnou nedělí), Nanebevstoupení Páně, o letnicích a Všech

svatých, když se pomodlí třetinu růžence. Odpušky 7 let a 7 kvadragen o svátcích P. Marie: Narození, Zvěstování, Nanebevzetí, když se každý týden modlí člen bratrstva celý růženec.

Plnomocné odpušky získají členové po přijetí sv. svátostí, účastní-li se procesí o první neděli v měsíci. Nutná je ještě modlitba na úmysl sv. Otce a návštěva kaple sv. růžence.

Z a n á v š t ě v u k o s t e l a n e b o k a p l e
b r a t r s t v a.

Plnomocné odpušky vždy první neděli v měsíci po vykonání sv. zpovědi, sv. přijímání; nutno navštívit kostel nebo kapli bratrstva, kde se vykoná modlitba na úmysl sv. Otce. Tyto odpušky získají i ti, kdo nemohou jít do kostela. Přijmou sv. svátosti a doma se modlí 5 desátek před náboženským obrazem nebo odříkají 7 kajících žalmů. Plnomocné odpušky po přijetí sv. svátostí a vykoná-li se návštěva v kostele bratrstva či v růžencové kapli, kde se pomodlí na úmysl sv. Otce o těchto svátcích: Narození, Zjevení, Zmrtvýchvstání, Nanebevstoupení, o letnicích. Také ve dva postní pátky, které si zvolí podle libosti, o Všech svatých a jednou v dušičkové oktávě. Podmínky pro tyto odpušky mohou se splnit od poledne předchozího dne až do půlnoci samého svátku.

Za stejných podmínek plnomocné odpušky o svátcích Panny Marie: Neposkvrněného Početí, Narození, Obětování, Zvěstování, Na-

vštívení, Očišťování, Nanebevzetí a Spolutrpení (pátek před Květnou nedělí).

Odpustky 7 let a 7 kvadragen získají členové, když se vzpovídají, Tělo Páně přijmou, navštíví kapli nebo oltář bratrstva a pomodlí se tam na úmysl sv. Otce o svátcích: Narození Páně, velikonocích, letnicích, Neposkvrněného Početí, Narození, Zvěstování, Navštívení a Nanebevzetí P. Marie, rovněž o Všech svatých. 100 dní odpustků dostanou každého dne, navštíví-li kapli nebo oltář sv. růžence a pomodlí se tam na úmysl sv. Otce.

Nemocní nebo nějak zaneprázdnění, i bez přijetí nejsvětější Svátosti a návštěvy kostela nebo kaple, získají přece všechny odpustky, které vyžadují vyplnění těchto podmínek, vzpovídají-li se a vyplní jinak uložené nábožné úkony a přidají ještě dobrý skutek, který jim stanovil zpovědník.

Když o některých svátcích se udělují odpustky za návštěvu kostela nebo růžencové kaple mimo plnomocné odpustky ještě neplnomocné, nestačí pro získání obojích odpustků navštívit jen jednou kostel nebo růžencovou kapli, nýbrž je nutno jít do jiného kostela nebo kaple.

Plnomocné odpustky o třech z patnácti sobot, které si člen sám stanoví, když po patnáct sobot za sebou po sv. zpovědi a sv. přijímání navštíví kostel bratrstva a pomodlí se na úmysl sv. Otce.

V měsíci říjnu za účast na 10 pobožnostech, v den, který si sami zvolí, přijmou-li

sv. svátosti a pomodlí se na úmysl sv. Otce. Vždy, kdykoliv jsou přítomni na pobožnosti, jež se koná v říjnu u dominikánů, nabudou sedmi let a sedmi kvadragen. Za zbožnou přítomnost na antifoně „Salve Regina“ odpustky 3 let a 3 kvadragen, když při ní mají v ruce svíčku (nebo se pomodlí Zdrávas), a to o svátcích Panny Marie, které se slaví v celé Církvi, o svátcích apoštolů a svatých dominikánského řádu. Odpustky 100 dní každý v roce, jsou-li po kompletáři přítomni při „Salve“. Stejně odpustky získají i zaneprázdnění, když se tuto antifonu pomodlí kleče před oltářem nebo obrazem P. Marie.

Z a r o z j í m á n í.

Plnomocné odpustky jednou za měsíc, když rozjímají vždy celý měsíc každý den půl nebo čtvrt hodiny, a to v den, který si sami stanoví, o němž též přijmou sv. svátosti. Plnomocné odpustky, cvičí-li se na památku 40 dní, po něž dlel Pán Ježíš na poušti, v modlitbě a jiných nábožných skutcích, rovněž v den, který si sami vyberou. Jinak za půl hodiny rozjímání mají odpustky sedmi let a sedmi kvadragen a za čtvrt hodiny odpustky 100 dní.

Z a n á v š t ě v u n e m o c n ý c h.

Za každou návštěvu bratra tři roky a tři kvadrageny. 100 dní, když nabádají nemocné bratry, aby se dali zaopatřit. Šedesát dní za vykonání nějakého úkonu lásky a úcty.

Pro umírající.

Plnomocné odpustky může udělit členům kněz obecnou formulí i mimo sv. zpověď, když se každý týden modlili růženec. Stejně si odnese člen plnomocné odpustky za přijetí svátosti pokání a oltářní. Také stačí zbožné vyslovování jména Ježíš, když už to ústy nejde, aspoň v duchu. Plnomocné odpustky po přijetí sv. svátostí, když vyznají víru sv. Církve, pomodlí se Zdrávas Královno, a poručí se blah. P. Marii.

Zde se uvádějí několikrát plnomocné odpustky pro hodinu smrti, avšak posvátná kongregace stanovila, že lze získat pouze jedny, podle toho, které podmínky člen volí.

Pro ty, kdo se modlí za duše
zemřelých členů.

Plnomocné, jsou-li přítomni o čtyřech anniversary (4. II., 1. VII., 5. IX. a 10. XI.) na zádušní mši sv., která se koná ve veřejných kostelích bratří a sester. Jako podmínka je stanoveno přijetí svátosti pokání a nejsv. Svátosti oltářní a modlitba na úmysl sv. Otce.

Odpustky tří let a tří kvadragen, když jsou na pohřbu zemřelého bratra, je-li mrtvola nesená do kostela; doprovodí-li mrtvého až ke hrobu, nebo jsou-li přítomni výroční mši sv. za zemřelé členy, při čemž se pomodlí na úmysl sv. Otce, nabudou 100 dní odpustků.

Oltář bratrstva je privilegovaný pro duše členů, slouží-li u něho mši sv. kněz řádu ka-

zatelského. V kostelích bratrstva růžencový oltář je privilegovaný nejen pro zemřelé členy, nýbrž pro kteréhokoliv zemřelého, i v tom případě, že tutéž výsadu má i jiný oltář. Když není v kostele žádný jiný oltář privilegovaný než bratrstva, může u něho sloužiti mši sv. kterýkoliv kněz za kohokoliv a získá pro něho tytéž odpustky jako člen bratrstva.

O d p u s t k y Ž i v é h o r ů ž e n c e .

Plnomocné odpustky získá nově zapsaný člen v první svátek po přijetí do svazku po sv. zpovědi a sv. přijímání.

Za pomodlení desátku růžence se získají ve všední dny odpustky 100 dní. V neděle a v zasvěcené svátky získá se 7 let a 7 kvadragen. Zasvěcené svátky se nemyslí pouze ty, o nichž je povinnost na mši sv., nýbrž i ty, které byly během století zrušeny a dnes se již neslaví (sv. Josefa, Jana Křtitele). Totéž platí o oktávách Narození Páně, o oktávě velikonoční, svatodušní, Božího Těla, Nanebevzetí, Narození a Neposkvrněného početí.

Plnomocné odpustky jsou stanoveny na slavnosti Narození Páně, Obřezání Páně, Zjevení, Zmrtvýchvstání, Nanebevstoupení, Božího Těla, Boží hod svatodušní, Nejsv. Trojice, pro všechny svátky P. Marie, sv. apoštolů Petra a Pavla a Všech svatých. K tomu se řadí ještě třetí neděle v měsíci. Nutné je modlení desátku denně aspoň celý měsíc, leda, že by to bylo opravdu nemožno, lítost, přijetí sv. svátostí a modlitba v kostele. Návštěvu koste-

la může zpovědník nahradit jiným skutkem. Odpustky, udělené všem věřícím za růžencovou modlitbu, platí také pro členy sdružení. Horlitélé mají za každé dílo, vykonané ve svém úřadě, 100 dní odpustků. Předsedové získají za každý čin svého úřadu 300 dní, a však musejí předsedat aspoň 11 horlitélům. Předpokládá se u obojích, že byli řádně zvoleni a potvrzeni. Všechny tyto odpustky Živého růžence lze přivlastnit duším v očistci. Plnomocné odpustky v hodině smrti získá ten, kdo trvale plnil povinnosti sdružení.

JAK SE MODLÍME RŮŽENEC.

Ačkoliv podstatnou a k získání odpustků předepsanou součástí modlitby růžencové je v úplném růženci 150 Zdrávasů, 15 Otčenášů a rozjímání o 15 tajemstvích, přece podle ustáleného zvyku se modlí u nás růženec takto:

Nejprve se poznameníme sv. křížem se slovy: „Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.“ Na to se modlíme Věřím v Boha, potom Otčenáš a třikrát Zdrávas; do prvního Zdrávasu vložíme po slově „Ježíš“ slova: „v kterého věříme“, do druhého: „v kterého doufáme“, do třetího: „kterého nade všecko milujeme“.

V kostelích dominikánských místo „Věřím“ a tři Zdrávas po „Ve jménu Otce “ se modlí:

Zdrávas, Královno, matko milosrdenství! Živote sladkosti a naděje naše, buď zdráva! K tobě voláme vyhnaní synové Evy; k tobě vzdycháme, lkající a plačící, v tomto slzavém údolí. I protož, orodovnice naše, obrať k nám své milosrdné oči, a Ježíše, který jest požehnaný plod života tvého, nám po tomto putování ukaž, ó milostivá, ó přívětivá, ó přesladká Panno Maria!

V. Učiň mě hodným, Panno přesvatá, chvá-
liti tebe!

R. Dej mi sílu proti nepřátelům svým!

Modleme se: Bože, jehož jednorozený Syn
nám získal svým životem, smrtí a zmrtvých-
vstáním odměnu věčné blaženosti, dej nám,
prosíme, abychom, rozjímajíce tajemství sva-
tého růžence blahoslavené Panny Marie, ná-
sledovali, co obsahují, a dosáhli, co přislibu-
jí. Skrze téhož Krista Pána našeho. Amen.

Na to se modlíme Otčenáš a desetkrát
Zdrávas, při čemž vkládáme po slově Je-
žíš některé tajemství, o němž mysl rozjímá,
zatím co ústa další Zdrávas opakují. Po de-
sátém Zdrávas se řekne: „Sláva Otci i Synu
i Duchu svatému“ atd. a začne se desátek
další.

Tajemství růžencová,

*kterým se nesmí nic ubírat ani přidávat, jsou
tato:*

Kterého jsi, Panno, z Ducha sv. počala;
s kterým jsi, Panno, Alžbětu navštívila;
kterého jsi, Panno, v Betlémě porodila;
kterého jsi, Panno, v chrámě obětovala;
kterého jsi, Panno, v chrámě našla;

který se pro nás krví potil;
který byl pro nás bičován;
který byl pro nás trním korunován;
který pro nás těžký kříž nesl;
který pro nás na kříži umřel;

který slavně z mrtvých vstal;
který na nebe vstoupil;
který Ducha svatého seslal;
který tě, Panno, na nebe vzal;
který te, Panno, na nebi korunoval.

V kostelích dominikánských po růženci se modlí tyto modlitby:

Díky vzdáváme tobě, všemohoucí Bože, za všechna dobrodění tvá, jenž jsi živ a kraluješ na věky věkův. Amen.

Na to se modlí: Zdrávas, Královno, atd. s veršikem a modlitbou:

V. Učiň mě hodným, Panno přesvatá, chválití tebe.

R. Dej mi sílu proti nepřátelům svým.

Modleme se: Vyslyš, slitovný Bože, prosby svých sluhů, abychom, shromážděni jsouce v bratrstvu svatého růžence Rodičky Boží, její dobrotivou přimluvou od hrozících nehod byli zachráněni. Skrze Krista Pána našeho. Amen.

Na to následuje:

Svatý Otče Dominiku, pamětliv svých prací, přimlouvej se za své před nejvyšším soudcem.

V. Oroduj za nás, sv. Otče Dominiku!

R. Abychom hodni učinění byli zaslíbení Kristových.

Modleme se: Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, jsouce tísněni břemenem hří-

chů, byli pozvedáni přímluvou sv. Dominika, vyznavače tvého a Otce našeho. Skrze Krista Pána našeho. Amen.

V. Pokoj věčný dej jim, ó Pane!

R. A světlo věčné ať jim svítí!

V. Od brány pekelné

R. vysvobod' duše jejich!

Modleme se: Bože, všech věrných Stvořiteli a Vykupiteli, uděl duším svých služebníků a služebnic odpuštění všech hříchů, aby zbožnými prosbami došli prominutí, které si vždycky žádali. Jenž jsi živ a kraluješ na věky věkův. Amen.

V. Královno přesvatého růžence

R. oroduj za nás!

Opakuje se třikrát. Pak jsou litanie lo-retánské.

Po litaniích.

Pod ochranu tvou se utíkáme, svatá Boží Rodičko, prosbami našimi nezhrdej v potřebách našich, ale ode všeho nebezpečství vysvobod' nás vždycky, ó slavná a požehnaná Panno Maria, Paní naše, Prostřednice naše, Orodovnice naše; se Synem svým nás smiř, Synu svému nás poroučej, Synu svému nás obětuj!

V. Po porodě, Panno, neporušena jsi zůstala!

R. Boží Rodičko, oroduj za nás!

Modleme se: Ochraňuj, Pane, služebníky své záštitou míru, a ty, kteří doufají v ochranu blahoslavené Marie, povždy Panny, učíš bezpečnými před všemi nepřáteli. Skrze Krista Pána našeho. Amen.

V. Nás svým milým Synáčkem

R. žehnej, Panno Maria!

Požehnání všemohoucího Boha Otce † i Syna † i Ducha sv. † sestup na nás na přímluvu Královny sv. růžence a zůstaň vždycky s námi. Amen.

V měsíci říjnu před modlitbou k sv. Dominiku se přidá modlitba k sv. Josefu:

K tobě, svatý Josefe, se utíkáme v nesnázi své, a jako jsme vzývali o pomoc přesvatou snoubenku tvou, tak i od tebe s důvěrou žádáme ochranu. Pro lásku, která tě pojila s neposkvrněnou Pannou a Boží Rodičkou, jakož i pro otcovskou lásku, s jakou jsi Ježíška objímal, pokorně prosíme, shlédni milostivě na dědictví, které Ježíš Kristus krví svou vykoupil, a přispívej nám v potřebách svou mocnou přímluvou.

Pečlivý strážce svaté Rodiny, opatruj vyvolené dědice Ježíše Krista, odvráť od nás, nej-laskavější Otče, všelikou náказu bludu a zkaženosti. Pomáhej nám s nebes dobrotivě, ochránče náš přemocný, v nynějším boji s mocnostmi temnoty, a jako jsi druhy Ježíška vysvobodil ze svrchovaného nebezpečí života, tak vzdaluj nyní od Církve Boží nepřátelské úklady a všeliké protivenství. Nás

pak všechny ustavičně ochraňuj, abychom podle tvého příkladu a s tvou pomocí svatě žili, zbožně zemřeli a věčné blaženosti v nebesích dosáhli. Amen.

Obřady, jichž možno užítí při slavném přijímání členů do bratrstva růžencového.

Noví členové s růžencem a svící přistoupí k růžencovému oltáři a tam pokleknou. Kněz, mající k tomu pravomoc, oděný v rochetu a bílou štolu, obrácen k přítomným, se modlí:

V. Pomoc naše ve jménu Páně.

R. Který učinil nebe i zemi.

V. Pane, vyslyš modlitbu mou!

R. A volání mé k tobě přijď!

V. Pán s vámi.

R. I s duchem tvým.

Modleme se: Všemohoucí, věčný Bože, který jsi smrtí jednorozeného Syna svého pokleslý svět obnoviti ráčil, abys nás tak od věčné smrti vysvobodil a do radostí věčných přivedl, shlédni, snažně prosíme, na tyto služebníky (služebnice) své, kteří si žádají připočtení býti mezi členy bratrstva přesvatého růžence nejblahoslavenější Marie Panny a skrze zásluhy téže Bohorodičky vylej na ně své požehnání, aby tak v tomto světě žili a aby si jednou zasloužili býti postaveni mezi ovečky na pravici tvé. Skrze Krista Pána našeho. Amen.

V. Pomoc naše ve jménu Páně.

R. Kterýž učinil nebe i zemi.

V. Pane, vyslyš modlitbu mou!

R. A volání mé k tobě přijď!

V. Pán s vámi.

R. I s duchem tvým.

Ke cti a chvále Rodičky Boží, nejblahoslavenější Panny Marie, v upomínku tajemství života, smrti a zmrtvýchvstání téhož Pána našeho Ježíše Krista budiž požehnán a požsvěcen růženec tento (budtež požehnány a požsvěceny růžence tyto): Ve jménu Otce † i Syna i Ducha svatého. Amen.

Jsou-li k svěcení svíce, posvěti je kněz takto:

Modleme se: Pane Ježíši Kriste, který osvěcuješ každého člověka, přicházejícího na tento svět, vylej na přímluvu nejblahoslavenější Panny Marie, Matky tvé, a pro 15 tajemství růžencových, své požehnání na tyto svíce a posvěť je světlem své milosti a dopřej milostivě, aby jako tato světla, rozžata viditelným ohněm, zapuzují noční temnotu, tak aby srdce naše neviditelným ohněm, a Ducha † svatého jassem osvicena, byla zbavena hříšné slepoty, abychom čistým okem duchovním vždy mohli poznati to, co se tobě líbí a co prospívá naší spáse; tak bychom poездеjším nebezpečném světě, temnotou zahaleném, přišli k světlu nehynoucímu. Jenž žiješ a kraluješ po všechny věky věkův. Amen.

Pokropí svěřenou vodou a řekne:

Pravomocí, kterou mám a kterou mi udělil nejdůstojnější Otec velmistr řádu kazatelského, přijímám vás do bratrstva přesvatého růžence, činím vás účastnými všech odpustků tohoto bratrstva, jež mu od svaté Stolice jsou uděleny. Rovněž činím vás účastnými všech duchovních milostí celého řádu, jakož i všech dobrých skutků, jež se konají z milosti Boží v řádě od bratří a sester po celém světě. Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Pokropí nové členy svěcerou vodou, načež podá každému posvěcený růženec, řka:

Přijměte růženec, znamení Boha živého, samou nejsvětější Pannou tak nazvaný, aby vám byl zárukou a prostředkem k dosažení života věčného. Amen.

Na to podá jednotlivým štolu nebo škapulíř k políbení a obrácen k oltáři, řekne:

V. Pomoc naše ve jménu Páně.

R. Který učinil nebe i zemi.

Jména nových členů se zapíše do knihy. Kde bratrstvo není, tam zplnomocněný kr.ěž pošle jména nových členů do nejbližšího dominiánského kláštera.

Nihil obstat.

P. Dr. Paulus Škrabal O. P., censor Ordinis.

Imprimatur

P. Mag. Metod. Habáň O. P., Provincialis.

Olomucii die 11. septembris 1941.

Reg. 102.

Nihil obstat.

P. Aemilianus Soukup, censor ex offo.

Imprimatur

Dr. Udalricus Karlík, vicarius generalis.

Olomucii die 15. septembris 1941.

Nr. 14.177.

DO BRATRSTVA SVATÉHO RŮŽENCE
BYL(A) ZAPSÁN(A)

Dominikánská Edice Krystal
v Olomouci

Pořádá P. Silvestr M. Braitó O. P.

Svazek 62

P. Silvestr Braitó O. P.

MODLITBA SVATÉHO RŮŽENCE
A RŮŽENCOVÉ BRATRSTVO

Vytiskla

Valašská knihtiskárna
ve Valašském Meziříčí

L. P. 1942